

Spaanse griep of covid

Hans Vanaken past de bal op het middenveld, gisteravond in het Lotto Park van Anderlecht. Club Brugge blijft de best voetballende ploeg van het land. © PHOTO NEWS

Wat zijn die play-offs van ons toch geniaal. Twee speeldagen voor het einde en het was nog steeds zoeken naar een wedstrijd zonder belang. Was het niet de ene ploeg die nog wat op het spel had staan, dan was het de andere wel.

De rechtstreekse degradant is nog niet gekend, voor play-off 1 is het nog batten, idem voor play-off 2 en als gevolg daarvan is het nog lang niet duidelijk wie Europees speelt. De kampioen dan... Zonder play-offs was Club Brugge begin januari al virtueel kampioen. Nu is het dat ook, maar de schijn wordt nog even opgehouden tot het mathematisch zeker is. In geen jaren geeft Club die voorsprong van minimaal zeven punten nog weg, toch niet in een reeksje van zes wedstrijden waarin maar achttien punten te verdienen zijn.

Wat de degradatiestrijd betreft, is het kiezen tussen de Spaanse griep en Covid-19. Er zijn evenveel argumenten om Moeskroen dan wel Waasland-Beveren naar 1B te verwensen. Moeskroen is de club die jaar na jaar om onbegrijpelijke redenen in 1A mag blijven. Telkens ligt Moeskroen vastgebonden en geblinddoekt onder de guillotine van de licentiecommissie als in extremis een vonnis wordt geveld waardoor het alsnog een licentie krijgt.

Waasland-Beveren is een beetje hetzelfde verhaal. De club had na het uitzwerven van Operatie Zero, ook bekend als Propere Handen, de eerste jaren niet meer in de buurt van 1A mogen komen. De bewijzen voor hun passieve corruptie lagen open en bloot op tafel. Vorig jaar degradeerde Waasland-Beveren na een afgebroken competitie van 29 speeldagen. Die dertigste, met de tweede AA Gent op bezoek en op schier niet in te halen achterstand, had nog maar weinig om het lijf, maar op 30 juli besliste de rechtbank van Dendermonde dat Waasland-Beveren in de kalender van 1A moest worden opgenomen. Het is een publiek geheim dat de meeste gestelde lichamen van het Belgisch voetbal liever Waasland-Beveren zien degraderen dan Moeskroen.

Club Brugge blijft met afstand de best voetballende ploeg van het land, met en zonder bal. Dat is gisteren eens te meer gebleken in het Astridpark. Thuis of uit, het kan FCB niet deren. Het is gissen wat de uitkomst was geweest in een competitie met publiek, maar het lijkt allicht geen toeval dat Club de meeste nederlagen in eigen huis heeft geleden, terwijl het buitenshuis tot gisteren maar één keer verloor.

Zelden is beter gevoetbald door een Belgisch team, of het zou AA Gent moeten zijn in die uitzonderlijke herfst en vroege winter van 2015. Die hauserse duurde maar een maand of vijf en sindsdien ging het eerst gestaag en dit jaar zelfs steil bergaf in Gent.

Club heeft misschien niet de elf allerbeste voetballers in dienst - wel de aller-allerbeste in de persoon van Noah Lang - maar het combineert als geen andere ploeg in België een hoge techniciteit, een aanvallende tactiek en een niet-aflatende fysiek. Gisteren hing in het Anderlecht-stadion achter een van de doelen een groot spandoek: 'De beste voor eeuwig en altijd.' Dat klopt, maar resultaten behaald in het verleden zijn geen garantie voor de toekomst. Die overwinning gisteren van Anderlecht kwam er met het nodige geluk en met dank aan Club, dat de schaapjes al op het droge zag. Al bij al is een Anderlecht met al dat talent altijd een verrijking voor play-off 1.

Bij Club heb je niet de indruk dat het volgend jaar tot de laatste speeldagen zal moeten vechten om play-off 1 te halen, wel integendeel. Club lijkt een hele dikke chappe te hebben gegeten net onder die eerste plaats. Het Anderlecht van Vincent Kompany flirt af en toe met genialiteit, maar was gisteren duidelijk de mindere. De 1-1 was dan weer mooi uitgespeeld, de 2-1 een flodderbal en mistasten van Simon Mignolet.

En dan is er nog AA Gent, vooralsnog de flop van het seizoen. Wie de club in het hart draagt, leeft tot volgende zondag met horrorvisioenen van het seizoen 2013-'14. Op de laatste speeldag van de reguliere competitie verknalde Gent de laatste kans om play-off 1 te spelen. Het verloor op 16 maart 2014 met 0-1 van Zulte Waregem, waar het in januari nog veiligheidshalve de beste aanvaller had weggehaald. Het mocht niet baten. Gent legde daar de basis voor het volgende seizoen: Hein daalde neer, er werd veel gelopen en getraind en Gent werd kampioen.

In dat seizoen 2014-'15 werd tot grote ergernis van Hein Vanhaezebrouck een fluoshirt geïntroduceerd, een soloslimmetje van voorzitter Ivan De Witte "omdat de spelers elkaar beter zouden zien in avondwedstrijden". Zes en een half jaar later volgde na de 4-0-overwinning tegen Charleroi een lofzang van Vanhaezebrouck II op datzelfde gele fluoshirt, waar hij speciaal had voor gekozen "omdat ze elkaar beter zouden zien". Welnu, zondag mogen ze in het fluo proberen hun plaats in play-off 2 af te dwingen. Maar opgepast, want het is weer tegen Zulte Waregem.

Een Anderlecht met al dat talent is altijd een verrijking voor play-off 1